

Naslov:

Turistička zajednica Primorsko-goranske županije

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Djelatnosti:

Djelatnosti poslovnih organizacija i organizacija poslodavaca

Mjesto:

Opatija

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:
Centar za socijalnu skrb Opatija

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Ostale djelatnosti socijalne skrbi bez smještaja, d. n.

Mjesto:
Opatija

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Grad Opatija

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Opatija

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1993 g.

Naslov:
Liburnia Riviera hoteli d.d.

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Djelatnosti:
Hoteli i sličan smještaj

Mjesto:
Opatija

Pravni status osobe:
dioničko društvo

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1978 g.

Naslov:

Hrvatski muzej turizma

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Grad Opatija

Povijest:

Hrvatski muzej turizma specijalizirana je muzejska ustanova nacionalne razine koja prikuplja, čuva, istražuje i prezentira materijalnu i nematerijalnu baštinu turističkog sadržaja.

Osnivači Hrvatskog muzeja turizma su Grad Opatija i Ministarstvo kulture Republike Hrvatske, a Uredba o osnivanju donesena je 7. rujna 2007. godine. Vila Angiolina, najstarija opatijska vila, nalazi se u središnjem opatijskom parku, a u njoj je sjedište Muzeja i prostor za muzejske izložbe.

Hrvatski muzej turizma vidi se kao otvorena, moderna institucija koja potiče građane na kreativno i kritičko sudjelovanje, a umjetnike, intelektualce i druge na projekte. Cilj je stvoriti instituciju koja ima obrazovnu ulogu na način da postavlja pitanja i predlaže istraživačke odgovore te nudi djeci prostor u kojem će učiti na zabavan način. Također želi surađivati s ostalim institucijama, umjetnicima i pojedincima iz cijele Hrvatske i inozemstva, ostvarujući zajedničke projekte koji propituju odnos turizma, kulture i lokalne zajednice nekad i danas te analiziraju dobre i loše trendove ove interakcije.

Misija Hrvatskog muzeja turizma jest prikupljanje materijalne i nematerijalne građe iz turističke povijesti Opatije i Hrvatske te aktualiziranje te povijesti danas kroz izložbe, radionice, okrugle stolove i istraživački rad koji otvaraju nova gledišta na interakciju turizma, lokalne zajednice i kulture, a sa svrhom boljeg razumijevanja društvenih odnosa i trendova.

Djelatnosti:

Djelatnosti muzeja

Mjesto:

Opatija

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

2007 g.

Naslov:

Turistička zajednica Grada Opatija

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Grad Opatija

Djelatnosti:

Djelatnosti poslovnih organizacija i organizacija poslodavaca

Mjesto:

Opatija

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Cihlar, Vatroslav Slavko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Vatroslav Slavko Cihlar (03.08.1896. - 02.01.1968.), publicist i prevoditelj. Otac Sebald, učitelj, na nagovor A. Šenoae dolazi 1865. iz Praga u Kraljevicu, a 1878. preselio se u Senj. Brat je književnika Milutina (pseud. Nehajev). Osnovnu školu polazio je u Senju (1902.-06.), a Nautičku školu u Bakru (1906.-12.), iz koje je isključen zbog sudjelovanja u štrajku srednjoškolaca. Školovanje je nastavio u Kotoru (1912.-13.), gdje je i maturirao. Od 1912. bavio se novinarstvom. Uz novinske članke pisao je književne, kazališne i glazbene eseje. Prevodio je s njemačkoga, francuskoga i španjolskoga.

Mjesto:

Senj

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1896-1968 g.

Ustroj osobe:

Sin Sebald i Ludmile rođ. Polić, brat hrvatskog književnika Milutina Cihlara - Nehajeva. Ludmila Polić je bila iz poznate brodovlasničke trgovačke i pomorske kraljevičke obitelji Polića. Braća su joj bili: Nikola Polić, koji je u Chicagu osnovao prvi hrvatski list u Americi pod nazivom „Chicago“; Martin Polić, poznati hrvatski novinar; Stjepan Polić, profesor na Realnoj gimnaziji u Ljubljani i novinar feljtonist; Lojze Polić i Bogoljub Polić, pomorski kapetani; Vinko Polić, koji je kao pomorski kapetan emigrirao u Chicago. Vatroslav - Slavko Cihlar je imao sina Zvonimira sa ženom Wally rođ. Marquart, koji se kao odrastao iselio u Brazil.

Funkcije:

Od 1912. se bavio novinarstvom: suradnik je omladinskog časopisa Novi život (Rijeka), Riječkog novog lista i Preporoda (Ljubljana). U Kraljevici kao srednjoškolac osniva Pučku knjižnicu i Hrvatsku čitaonicu „August Šenoa“. Pripadao je revolucionarnoj omladini jugoslavenskog usmjerenja. Poslije mature počeo je ploviti, ali je početkom rata (1914.) mobiliziran i upućen u domobransku jedinicu u Karlovac. Zajedno s A. Barcem i A. Tomašićem bio je osnivač i urednik Nakladnog zavoda „Jug“ u Zagrebu (1917.), koji je osim Matoševih Feljtona i Eseja (1917.), Krležinih Pjesama II (1918.) i Pjesama III (1919.), Cesarčevih Stihova (1919.), revije Plamen (1919.) izdao knjige i drugih naprednih pisaca. O izdavačkoj djelatnosti „Juga“ objavio je memoarski zapis Književnost iza rešetaka (Riječka revija, 1961.,³⁴). Poslije zabrane „Juga“ (1919.) odlazi u Pariz, zatim Milano i Rim. Radi kao prevodilac u socijalističkim novinama Avanti (Milano 1920.), a zatim je dopisnik tih novina iz Beograda. Odatle je protjeran te odlazi u Beč (1921.) i Frankfurt na Majni (1922.), gdje studira sociologiju i kulturnu povijest. Vrativši se u Zagreb, u Borbi je 1923. objavio seriju Pisma iz Njemačke s temama o „sablasti monarhije“ te pojavi nacionalsocijalističkog

pokreta u Njemačkoj kao opasnosti za evropsku demokraciju. Bio je član uredništva Hrvata (1924.-29.), gdje je objavio seriju feljtona o političkim i kulturnim temama pod nazivom Na vršku pera (1925.), te Obzora (1924.), gdje piše o umorstvu Giacoma Matteotija i talijanskom fašizmu. Kao novinar putuje Austrijom, Čehoslovačkom, Francuskom, Italijom, Njemačkom i Švicarskom. Kad je Hrvat zabranjen, uhapšen je i 3 mjeseca provodi u zatvoru. Poslije proglašenja diktature (1929.) živi u raznim mjestima u Njemačkoj do 1937., kada odlazi u Švicarsku. U Berliner Tageblattu (1930.) piše o zločinima monarho-fašističke diktature kralja Aleksandra (Das Inferno der Belgrader Diktatur). Vraća se u zemlju 1938., radi u Presbirou u Beogradu, a zatim u Zagrebu. Od 1941. do 1945. živi u Zagrebu i povlači se iz javnog života.

Naslov:
Festival Opatija

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Opatija

Djelatnosti:
Pomoćne djelatnosti u izvođačkoj umjetnosti

Mjesto:
Opatija

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1996 g.

Naslov:

Gervais, Artur

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Artur Gervais (1868. - 23.06.1937.), skladatelj i dirigent. Trgovačku školu završio u Mostaru, glazbenu školu polazio u Carigradu i zatim studirao u Beču. Nakon završenih studija kraće vrijeme zborovođa pjevačkog društva "Lovor" u Opatiji, potom 1903–07. dirigent Građanske glazbe te zborovođa Hrvatskoga pjevačkoga društva "Javor" u Jastrebarskom, od 1907. voditelj novoosnovane Hrvatske glazbe u Opatiji i 1912–18. općinski tajnik Opatijsko-voloske općine. Poslije se nastanio u Bakru gdje je utemeljio i vodio Gradsku glazbu te postao zborovođom HPD "Sklad", orguljašem župne crkve sv. Andrije i učiteljem glazbe i pjevanja u srednjim školama na Sušaku. Skladao je orkestralna djela, velik broj skladba za muške i mješovite zborove, za limenu glazbu i za tamburaške sastave. Osobitu su popularnost stekle tamburaške skladbe od kojih je dio objavio 1908. u vlastitoj nakladi: Veseli primorac, Zlatica, Narodni zvuci, Hrvatskoj i dr. Sve je te skladbe priredio i u verziji za orkestar i za limenu glazbu. Mnogo su izvođene i njegove koncertne skladbe Jadran u veselju i tuzi, Trubljačev san, Dildil duda, Novo doba, Lov za srećom, Jadranska barkarola.

Mjesto:

Bakar

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1868-1937 g.

Funkcije:

Skladatelj i dirigent